

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 555/2022

09.06.2022. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Дубравке Дамјановић и Милене Рашић, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Милоша Васића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 237/19 од 10.03.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 726/21 од 09.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 09.06.2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Васића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К 237/19 од 10.03.2021. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 726/21 од 09.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К 237/19 од 10.03.2021. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 2 (две) године у коју ће му се урачунати време проведено у притвору. Окривљеном је изречена мера безбедности обавезно лечење алкохоличара која ће се извршити у одговарајућој здравственој установи или другој специјализованој установи и трајаће док постоји потреба за лечењем али не дуже од изречене казне затвора, с тим да ће се време проведено на лечењу урачунати у казну затвора. Оштећени ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка ближе описаних у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 726/21 од 09.02.2022. године делимичним усвајањем жалби окривљеног АА и његовог браниоца преиначена је пресуда Основног суда у Прокупљу К 237/19 од 10.03.2021. године, тако што је окривљеног АА, Апелациони суд у Нишу огласио кривим - што је дана 15.04.2017. године, око 18,00 часова, у ..., у стању битно смањене урачунљивости, тешко телесно

повредио оштећеног ББ, доводећи у опасност живот повређеног, тако што је испред продавнице ТР „ВВ“, након краће расправе, шаком стегнутом у песницу ударио оштећеног у десни јагодични предео лица, од ког ударца је оштећени пао, главом ударио о бетон и остао без свести, задобивши повреде у виду прелома десне јагодичне кости без мимоилажења (дислокације) преломљених фрагмената и повреду главе у виду раздерно нагњечне ране у десном слепоочном пределу са преломом костију крова и базе лобање у десном слепоочном-теменом пределу, праћеном крварењем у синусу-шупљини клинасте кости, нагњечење мозга на бази левог слепоочног режња, мање крварење испод тврде можданице у левом слепоочном пределу и обострано крварење испод меких можданица, које својим збирним дејством чине тешку телесну повреду опасну по живот, свестан да може учинити дело и да до наступања последице у виду тешке телесне повреде опасне по живот оштећеног може доћи, па је на то пристао и свестан да је његово дело забрањено, чиме је извршио кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 1. КЗ, за које га је Апелациони суд у Нишу осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 15.04.2017. године до 15.05.2017. године и изрекао му меру безбедности обавезно лечење алкохоличара која ће се извршити у заводу за извршење казне затвора или другој специјализованој установи, док постоји потреба за лечењем али не дуже од изречене казне затвора, које време се урачунава у казну затвора. Усвајањем жалбе пуномоћника оштећеног ББ првостепена пресуда је преиначена у делу одлуке о трошковима кривичног поступка оштећеног те је окривљени обавезан да оштећеном на име трошкова кривичног поступка које је имао на име заступања од стране пуномоћника из реда адвоката плати износ од 186.750,00 динара у року од 15 дана, под претњом принудног извршења. Окривљени је обавезан да Апелационом суду у Нишу плати пашални износ од 5.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка настале пред тим судом као судом правног лека, о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем. У преосталом делу жалбе окривљеног АА и његовог браниоца одбијене су као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милош Васић, због повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и преиначи у целини побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или или укине у целини побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног доставио Републичком јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Милош Васић, захтев за заштиту законитости подноси због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ. Према наводима захтева, суд је супротно одредби члана 54. став 3.

КЗ, приликом одмеравања казне, окривљеном као отежавајућу околност узео обележје кривичног дела односно „објективну тежину учињеног кривичног дела“.

Изнете наводе Врховни касациони суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је окривљени АА осуђен за кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци.

Повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП постоји, између осталог, када је одлуком о кривичној санкцији повређен закон, односно уколико суд изрекне врсту казне која није допуштена по закону или која није предвиђена за одређено кривично дело, или ако прекорачи најмању или највећу меру прописане казне, или ако изрекне споредну казну када то није допуштено, односно не изрекне споредну казну када је њено изрицање обавезно, или на други начин повреди закон код изрицања кривичне санкције.

Одредбом члана 54. став 3. КЗ прописано је да се околност која је обележје дела не може узети у обзир и као отежавајућа, односно олакшавајућа околност, изузев ако прелази меру која је потребна за постојање кривичног дела или одређеног облика кривичног дела или ако постоје две или више оваквих околности, а само једна је довољна за постојање тежег, односно лакшег облика кривичног дела.

Одредбом члана 121. став 2. КЗ прописано је да ће се казном затвора од једне до осам година казнити ко другог тешко телесно повреди или му здравље тако тешко наруши да је услед тога доведен у опасност живот повређеног или је уништен или трајно и у знатној мери оштећен или ослабљен неки важан део његовог тела или важан орган или је проузрокована трајна неспособност за рад повређеног или трајно и тешко нарушење његовог здравља или унакаженост.

Врховни касациони суд налази да је другостепени суд окривљеном АА казну затвора одмерио у границама које су прописане за кривично дело из члана 121. став 2. КЗ у вези става 1. КЗ имајући у виду сврху кажњавања и околности које утичу да казна буде мања или већа (олакшавајуће и отежавајуће околности) и као отежавајућу околност ценио објективну тежину учињеног кривичног дела, што није обележје кривичног дела из члана 121. КЗ, како то бранилац у захтеву неосновано истиче, већ је реч о јачини повреде заштићеног добра што је околност коју суд, у складу са чланом 54. став 1. КЗ, може узети у обзир приликом одмеравања казне.

Сходно томе, Врховни касациони суд налази да је приликом одмеравања казни окривљеном АА кривични закон правилно примењен, па су супротни наводи захтева његовог браниоца, адвоката Милоша Васића, којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ, оцењени као неосновани.

Врховни касациони суд се није упуштао у разматрање и оцену преосталих навода захтева за заштиту законитости обзиром да бранилац окривљеног, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП због којих је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено окривљеном преко браниоца, док суштински, указује на

погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

Из изнетих разлога налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Васића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став.1 ЗКП, одлучио као у изреци пресуде и захтев одбио као неоснован.

**Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.**

**Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић